

POSTANOWIENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH (...)

z dnia 26 września 2018 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych

(...) w składzie:

Przewodniczący: r. pr. M. W.

Sędziowie: r. pr. A. M.

r. pr. M. S. (sprawozdawca)

Protokolant: r.pr. K. J.

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) radcy prawnego K. F.

w sprawie z odwołania Ministra Sprawiedliwości na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) z dnia 25 lipca 2018 r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie radcy prawnego M. M. (sygn.akt. RD 77/17).

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. oraz art. 438 pkt 2 k.p.k., w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U.2017 r. poz. 1870 z późn. zm.) uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego do ponownego przeprowadzenia postępowania, celem jego uzupełnienia, bowiem zdaniem Sądu nie zostały wyjaśnione wszystkie okoliczności uzasadniające brak popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego M. M. i w konsekwencji oparcie postanowienia na przepisie art. 17 § 1 pkt 1 kpk.

UZASADNIENIE

Dnia 12 lipca 2018 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) wpłynęło zawiadomienie Sędzi Sądu Rejonowego (...) o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego M. M.. Skarżąca wskazała, iż radca prawny w dniu 12 sierpnia 2015 r. występując jako pełnomocnik procesowy w imieniu (...) SA złożył pozew o zapłatę do Sądu Rejonowego (...). Po przekazaniu sprawy do Sądu Rejonowego (...) radca prawny w dniu 5 lipca 2016 r. złożył jako dowód w sprawie dokument w postaci wyciągu z ksiąg bankowych (...) SA w W. nr (...) wystawiony w dniu 13 lipca 2015 r. W ocenie skarżącej radca prawny posłużył się sfałszowanym dokumentem. Ocenę swoją skarżąca oparła na nieprawidłowym sformułowaniu roszczenia z tytułu odsetek zawartym w dokumencie. Z treści dokumentu wynikało bowiem, iż nie mógł on powstać w dniu 13 lipca 2015 r., gdyż odsetki były w nim wyliczone w sposób, który wszedł w życie 1 stycznia 2016 r., zaś ustawa zmieniająca została uchwalona w dniu 9 października 2015 r.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w dniu 7 listopada 2017 roku wydał postanowienie o wszczęciu dochodzenia i wskazał w jego treści na możliwość popełnienia przez radcę prawnego przewinień dyscyplinarnych, polegających na naruszeniu postanowień art. 6, 7 i 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 270 § 1 kodeksu karnego i w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, przez zachowanie niezgodne z zasadami etyki radcy prawnego, polegające na tym, że mógł posłużyć się w postępowaniach sądowych przerobionym lub podrobionym

dokumentem w postaci wyciągu z ksiąg bankowych (...) SA w W. nr (...), co mogło wprowadzić w błąd Sąd orzekający w sprawie co do okoliczności stanu faktycznego.

Po przeprowadzonym postępowaniu Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego stwierdził, iż radca prawny nie popełnił przewinienia dyscyplinarnego, które było przedmiotem postanowienia o wszczęciu dochodzenia. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskazał, że w zakresie wskazywanego w skardze czynu nie ujawniono dowodów, które w sposób jednoznaczny i bezsporny świadczyłyby o tym, że dokument w postaci wyciągu z ksiąg bankowych (...) SA nr (...) został przerobiony bądź podrobiony przez radcę prawnego M. M.. Z uwagi na ciężący na (...) SA ustawowy obowiązek zachowania tajemnicy bankowej, brak było również możliwości ustalenia, który pracownik banku był odpowiedzialny za sporządzenie przedmiotowego dokumentu. Wobec tego Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 KPK umorzył postępowanie.

Odwołanie od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego złożył Minister Sprawiedliwości wskazując, iż w postanowieniu naruszone zostały:

1.

art. 322 § 2 k.p.k. w związku z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych, poprzez nieokreślenie czynu i jego kwalifikacji prawnej, przez co nie można ustalić zakresu przedmiotowego postępowania,

2.

art. 297 § 1 pkt 1 i 4 k.p.k. w związku z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych, przez zaniechanie czynności zmierzających do wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności sprawy i ustalenia, czy popełniono przewinienie dyscyplinarne.

Na posiedzeniu w dniu 26 września 2018 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniósł o uchylenie postanowienia z dnia 25 lipca 2018 r. RD 77/17 wskazując, iż posiadanych informacji wynika, że postępowanie karne prowadzone przez Prokuraturę Rejonową G.-W. (sygnatura II Pr (...)) zostało umorzone w dniu 28 lutego 2018 r., o czym w dniu wydania postanowienia nie wiedział. Z uwagi na konieczność uzupełnienia dochodzenia o tę okoliczność postanowienie powinno zostać uchylone.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego zasługiwało na uchylenie. Po analizie stanu sprawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny doszedł do przekonania, iż postępowanie prowadzone przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego wymaga uzupełnienia, bowiem nie zostały wyjaśnione wszystkie okoliczności uzasadniające brak popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego M. M..

Po pierwsze, Sąd wskazuje, iż zdecydowanie w toku postępowania powinien być wzięty pod uwagę fakt prowadzenia postępowania przez Prokuraturę Rejonową G.-W. (sygnatura II Pr (...)). Sąd zgadza się w tym zakresie z Ministrem Sprawiedliwości, iż nie można dopuścić do sytuacji, w której w przedmiotowo tożsamych sprawach karnej i dyscyplinarnej zapadłyby odmienne rozstrzygnięcia. Wobec tego Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego powinien uzupełnić postępowanie o weryfikację postanowienia Prokuratora oraz sprawdzić, czy jest ono prawomocne.

Po drugie, w toku postępowania Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie ustalił jednoznacznie, czy dokument, którym posłużył się radca prawny w toku postępowania sądowego rzeczywiście pochodzi od (...) SA w W., poprzestając na odmowie udzielenia informacji przez Bank.

Po trzecie, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego oparł swoje postanowienie na okoliczności, iż nie ujawniono dowodów, które w sposób jednoznaczny i bezsporny świadczyłyby o tym, że dokument w postaci wyciągu z ksiąg

bankowych (...) SA nr (...) został przerobiony bądź podrobiony przez radcę prawnego M. M., gdy tymczasem ustalenia wymagało również, czy radca prawny posłużył się sfałszowanym dokumentem.

Po czwarte wreszcie, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie umieścił w postanowieniu o umorzeniu dochodzenia dokładnego określenia czynu i jego kwalifikacji prawnej, przez co powstają wątpliwość odnośnie zakresu przedmiotowego sprawy. Zgodnie zaś z art. 322 § 2 KPK w związku z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. radcach prawnych postanowienie o umorzeniu powinno zawierać, oprócz danych zawartych w art. 94 KPK, dokładne określenie czynu i jego kwalifikacji prawnej oraz wskazanie przyczyn umorzenia.

Wobec powyższego należało orzec, jak w sentencji postanowienia.

Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Rady Radców Prawnych w W. za pośrednictwem tutejszego Sądu w terminie 7 dni od daty otrzymania powyższego postanowienia wraz z uzasadnieniem.